

Р Е Ш Е Н И Е

№ 169

гр. ***, 24.04. 2015 г.

В И М Е Т О Н А Н А Р О Д А

Административен съд - ***, в публично съдебно заседание проведено на седми април през две хиляди и петнадесета година в състав:

СЪДИЯ: ***

при секретаря Е.В., като разгледа докладваното от съдията адм. дело № 647 по описа на съда за 2014г., за да се произнесе, взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и следващите от АПК вр. чл. 215, ал. 1 от ЗУТ

Образувано е по жалба на "****" ЕАД, преименувано в хода на производството в "****" ЕАД срещу Заповед № *** г., издадена от началника на РО НСК *** при РДНСК Югозападен район, с която е забранено ползването от собственика на строеж "преустройство на съществуваща базова станция в GSM/UMTS базова станция и радиорелеен възел № 2010", находящ се в *** по плана на гр. ***, кв. Тева. Със същата заповед е наредено след изтичането на срока за доброволно изпълнение, управителят на "****" да прекъсне хранването на строежа с енергия. Мотив за издаване на заповедта е, че строежът се ползва без да е издадено разрешение за ползване на строежа и без да е въведен в експлоатация.

Жалбоподателите твърдят, че издадената заповед е незаконосъобразна, тъй като според тях, при издаването ѝ, не са обсъдени обясненията и възраженията на заинтересованата страна, изложените в заповедта факти не отговарят на действителността, непълни мотиви и материална незаконосъобразност.

Ответникът по жалбата – началника на РО НСК *** при РДНСК ЮЗР, чрез процесуалния си представител оспорва жалбата и с доводи изложени в съдебно заседание прави искане за отхвърляне на жалбата като неоснователна. Заявява претенция за присъждане на разноски

Административен съд - ***, след преценка на събраните по делото доказателства, становищата на страните и проверка на оспорвания административен акт от фактическа и правна страна намира следното:

Жалбата е процесуално допустима, като подадена в преклузивния 14-дневен срок от активно легитимирани лица, имащи правен интерес да атакуват процесната заповед като нейни адресати, срещу надлежна страна. От друга страна, обжалва се подлежащ на съдебно оспорване индивидуален административен акт.

След анализ и оценка на доказателствата, съдът прие за установено следното:

Констативен акт № П-393-І/11.06.2014 г. е съставен от служители при РО НСК *** при РДНСК ЮЗР за извършена проверка на строеж "преустройство на съществуваща базова станция в GSM/UMTS базова станция и радиорелеен

възел № 2010”, находящ се в *** по плана на гр. ***, кв. Тева, собственост на “***” ЕАД. При проверката е установено, че е извършено преустройство на съществуваща базова станция, като излъчващите антени са подменени, като са монтирани на съществуващи и въведени в експлоатация пилони. Демонтиран е стар шкаф с апаратура и е монтиран нов шкаф с апаратура на нова скара. Монтирана е нова апаратура по устоите на трите пилон с антени. Монтажните работи се извършени съгласно разрешение за строеж № 111 от 12.03.2013 г. за строеж “преустройство на съществуваща базова станция в GSM/UMTS базова станция и радиорелеен възел № 2010”, находящ се в *** по плана на гр. ***, кв. Тева. Констатирано е, че преустроените съоръжения функционират и се ползват без да е издадено разрешение за ползване на строежа и без да е въведен в експлоатация. Констативният протокол е изготвен в присъствието на представител на “***” ЕАД, легитимирал се с пълномощно № 17371 от 25.10.2013 г. и е връчен лично срещу подпис.

В хода на административното производство от засегнатото дружество е постъпило възражение срещу констативния акт.

Със Заповед № ДК-19-ПК-4 от 12.08.2014 г. началника на РО НСК *** при РДНСК ЮЗР е забранил ползването на строеж “преустройство на съществуваща базова станция в GSM/UMTS базова станция и радиорелеен възел № 2010”, находящ се в *** по плана на гр. ***, кв. Тева.

В мотивите към заповедта е посочено, че не е представено разрешение за ползване, издадено от органите на ДНСК, съгласно чл. 177, ал. 2 от ЗУТ и строежът не е въведен в експлоатация. Административният орган е изложил мотиви защо не приема постъпилото възражение.

При така изложените фактически данни, които се подкрепят от приложените по делото писмени доказателства, съдът достига до следните правни изводи:

Съобразно разпоредбата на чл. 168, ал. 1 от АПК, съдът преценява законосъобразността на оспорения административен акт на всички основания по чл. 146 от АПК.

Заповед № ДК-19-ПК-4 от 12.08.2014 г. на началника на РО НСК *** при РДНСК ЮЗР е издадена от компетентен орган, съгласно разпоредбата на чл. 178, ал. 5 от ЗУТ и в съответствие с правомощията предоставени му със Заповед № РД-13-180/11.08.2014 г. на началника на ДНСК, при спазване на установената писмена форма, в съответствие с процесуалните и материалноправните разпоредби на закона.

Изпълнена е процедурата по чл. 178, ал. 5 от ЗУТ и е съставен Констативен акт № П-393-І/11.06.2014 г., който е връчен на заинтересованите лица. Разгледано е постъпилото възражение срещу констативния акт, като е съставен констативен протокол № П-393-І от 18.06.2014 г. и в оспорваната заповед са изложени мотиви защо не се приема възражението.

Административният орган е спазил административно производствените правила в хода на производството. Изложени са мотиви, както фактически, така и правни основания за издаването на заповедта.

В хода на развилото се съдебно производство е допуснато изслушването на съдебно техническа експертиза от вещо лице - конструктор, като експерта е дал заключение, което като неоспорено и компетентно дадено, съдът цени изцяло. В заключението си вещото лице не опровергава, а напротив затвърждава констатациите на административния орган и с нищо не променя фактологията по заповедта.

Съгласно нормата на чл. 178, ал. 5 от ЗУТ началникът на ДНСК или упълномощено от него длъжностно лице, както е в случая въз основа на съставен констативен акт забранява с мотивирана заповед ползването на строежа. За да бъде издадена заповед по този ред е необходимо да са налице следните материалноправни предпоставки: обект, за който се изисква издаване на разрешение за ползване, да няма издадено такова разрешение и обектът реално да се ползва, които в случая безспорно са установени.

По делото безспорно беше установено, че строежа е трета категория, съгласно чл. 137, ал. 1, т. 3, б. 3 от ЗУТ и чл. 6, ал. 7 от Наредба № 1/2003 г. за номенклатурата на видовете строежи, който строеж е завършен и към момента на проверката е приведен в действие, функционира и се ползва от собственика.

Въз основа на изложеното, правилно административният орган е приел, че за строежа е необходимо издаването на разрешение за ползване и не може да се ползва без да е въведен в експлоатация. При констатираното нарушение, т.е., че строежа се ползва, правилно административния орган е издал заповедта за забрана ползването му.

Не са налице отменителните основания на чл. 146, т. 5 от АПК, тъй като обжалваната заповед не противоречи на целта на закона. Началникът на ДНСК, респективно упълномощено от него лице се явява административният орган, който следи за законосъобразното ползване на извършените на територията на страната строежи. При правилно установеното наличие на основанията на чл. 178, ал. 5 от ЗУТ за забрана ползването на строежа, след изпълнение на законоустановената процедура, заповедта е издадена в съответствие с целите на закона, а именно да не се допуска ползването на строежи, които не са въведени в експлоатация по предвидения в закона ред.

Заповедта на началника на РО НСК *** при РДНСК ЮЗР, като издадена при наличието на материалноправните предпоставки на чл. 178, ал. 5 от ЗУТ е законосъобразна и жалбата на "****" ЕАД следва да бъде отхвърлена.

По делото е направено искане за присъждане на съдебно-деловодни разноски от страна на процесуалния представител на началника на РО НСК *** при РДНСК ЮЗР. След като се съобрази с разпоредбата на чл. 143, ал. 4 от АПК и изходът на спора, настоящият съдебен състав, намира че в полза на ответника следва да се присъди претендираното юрисконсултско възнаграждение в размер на 600 лв., определено по реда на Наредбата за минималните размери на адвокатските възнаграждения.

С оглед изложеното и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК, съдът

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на "****" ЕАД против Заповед № *** г., издадена от началника на РО НСК *** при РДНСК Югозападен район, с която е забранено ползването от собственика на строеж "преустройство на съществуваща базова станция в GSM/UMTS базова станция и радиорелеен възел № 2010", находящ се в *** по плана на гр. ***, кв. Тева, както и е наредено прекъсване на хранване на строежа с електроенергия след изтичане на срока за доброволно изпълнение.

Осъжда "****" ЕАД, ЕИК130460283, със седалище и адрес гр. *** и представлявано от изпълнителния директор *** и председателят на съвета на директора *** да заплати на РО НСК *** при РДНСК ЮЗР сумата от 600 лв., деловодни разноски.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване, съгласно чл. 215, ал. 7 от ЗУТ.

СЪДИЯ: